

Domácí bohoslužby v 5. neděli postní

Pozdrav: Milosrdenství vám a pokoj i láska budiž rozmnožena. Ju 2

Introit: Ty jsi moje zástita, Bože. Proč zanevřel jsi na mě, proč stále chodit mám zármutkem sklíčen v sevření nepřítele? Sešli své světlo a svoji věrnost; ty ať mě vedou, ty ať mě přivedou k tvé svaté hoře, k příbytku tvému, a já tam přistoupím k Božímu oltáři, k Bohu, zdroji své jásavé radosti, a hrou na citaru ti budu vzdávat chválu, Bože, můj Bože! Ž 43,2-4

Zaspívejte (nebo přečtete) **píseň 308**

Biblický text, který je základem dnešního kázání, je zapsán v **Janově evangeliu 18,28-19,5:**

Od Kaifáše vedli Ježíše do místodržitelského paláce. Bylo časně zrána. Židé sami do paláce nevešli, aby se neposkrvnili a mohli jít velikonočního beránka. Pilát vyšel k nim ven a řekl: „Jakou obžalobu vznášíte proti tomu člověku?“ Odpověděli: „Kdyby nebyl zločinec, nebyli bychom ti ho vydali.“ Pilát jim řekl: „Vezměte si ho vy a sudte podle svého zákona!“ Židé mu odpověděli: „Nám není dovoleno nikoho popravít.“ To, aby se naplnilo slovo Ježíšovo, kterým naznačil, jakou smrtí má zemřít.

Pilát vešel opět do svého paláce, zavolal Ježíše a řekl mu: „Ty jsi král židovský?“ Ježíš odpověděl: „Říkáš to sám od sebe, nebo ti to řekli o mně jiní?“ Pilát odpověděl: „Jsem snad žid? Tvůj národ a velekněží mi tě vydali. Čím ses provinil?“ Ježíš řekl: „Moje království není z tohoto světa. Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán Židům; mé království však není odtud.“ Pilát mu řekl: „Jsi tedy přece král?“ Ježíš odpověděl: „Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“ Pilát mu řekl: „Co je pravda?“ Po těch slovech vyšel opět k Židům a řekl jim: „Já na něm žádnou vinu nenalézám. Je zvykem, že vám o velikonocích propouštím na svobodu jednoho vězně. Chcete-li, propustím vám toho židovského krále.“ Na to se dali do křiku: „Toho ne, ale Barabáše!“ Ten Barabáš byl vzbouřenec.

Tehdy dal Pilát Ježíše zbičovat. Vojáci upletli z trní korunu, vložili mu ji na hlavu a přes ramena mu přehodili purpurový plášť. Pak před něho předstupovali a říkali: „Buď pozdraven, králi židovský!“ Přitom ho bili do obličeje. Pilát znovu vyšel a řekl Židům: „Hleďte, vedu vám ho ven, abyste viděli, že na něm nenalézám žádnou vinu.“ Ježíš vyšel ven s trnovou korunou na hlavě a v purpurovém plášti. Pilát jim řekl: „Hle, člověk!“

Kázání

Milé sestry, milí bratři!

Soudit, rozsuzovat a rozhodovat se je privilegium svobodných. To nám Bůh přeje, abychom s ním mohli jako partneri tvořit a utvářet život.

Někdy se toho privilegia musíme svobodně vzdát jako projev své zralosti. To když je život ohrožen. Ve starověkém Řecku právě v době ohrožení lidé volili demokracii, vůli většiny, které podřizovali vůli svou, aby mohlo dojít k záchraně a přežití komunity a v ní i jednotlivce. Jsme v podobné situaci, kdy se musíme moudře a jako zralí lidé podříditi vůli komunity a jejím demokraticky zvoleným strukturám, abychom zahnali ohrožení života. Už není věcí rozhodování, jestli se budeme scházet k bohoslužbám, ke společnému čtení a vykládání bible, ke společným modlitbám a společnému zpívání truchlozpěvů či chvalozpěvu. Teď to nejde, abychom neroznášeli nákazu. To nechceme ani kvůli sobě, ale především proto, že jsme jako svobodní odpovědní lidé, partneři Boží v tvorbě, ochraně i záchraně života, a také v jeho Duchu milující lidé, kteří ostatním přejí jenom dobré věci a nechtějí nikomu uškodit svou svévolí, která je vždy špatně pochopená a projevená svobodná vůle.

To, co nyní prožíváme, po nás chce určité osobní oběti. To křesťanům není cizí. Vždyť jsme učedníci Ježíše Krista, který pro lásku k lidem dal i svůj život. Zůstal s nimi ve všech jejich křížích a životních ohroženích, nakonec i ve smrti. Obětoval svobodu ke svému žití, aby lidé ve všech svých situacích i v umírání mohli mít vědomí víry, že nejsou opuštěni, že na to své nejsou sami. Třebaže nad svými věcmi už ztratili kontrolu. K rozhodnutí vzdát se svobody žít, aby to bylo pomocí i záchranou ostatním lidem, se Bůh přiznal jako k životu pravému projevu a Ježíše vzkřísil. Takový život má zaslíbenou budoucnost. Oběť je nejvlastnější projev lásky. A láska zůstává, podle apoštola Pavla.

Pravdou je, že rozhodování se i pro malé oběti je vždy těžké. A někomu jde rozhodování vůbec hůř a pomaleji, což vždy rádi vidí a zneužívají demagogičtí vůdcové a totalitní režimy. Všichni bychom se někdy nejraději rozsuzování a rozhodování vyhnuli. Třeba by to za nás mohl rozhodnout někdo jiný. Mohl by nám to někdo přikázat, jako nošení roušky. To můžeme akceptovat. Ale dlouhodobě by se nám to beztak zajídalo. A u rozhodnutí, které určují náš život zásadním způsobem, to ani nejde. Pilát by byl rád, kdyby o Ježíšovi rozhodli ti, kdo na něho žalují. Žalobce a soudce by nikdy neměla být ta samá osoba, to už je pak jenom krok k zlovůli a lynči, fyzickému nebo duchovnímu. O Ježíšovi musí rozhodnout člověk v roli soudce. Ježíšův význam jako Krista pro svět se tím jen málo ovlivní, rozhodující význam toto rozsouzení má však pro mě, pro můj život v přítomnosti i ve výhledech. Pro sebe rozhoduji, jestli chci Krista, který se z lásky k lidem vzdává své svobody žít a umírá. Bůh se k takovému životnímu projevu přiznává, a jako Krista Ježíše vzkříšením potvrzuje. To by znamenalo, že takový život je dobrý a je i pro mě. Sice, v takovém ani mě Bůh neopustí, ale je to pro mě dostatečnou cenou? To nerozhodne za mě nikdo jiný. Nějaká kompromisní gesta - zbičují, ale propustím - nejsou dostatečným rozsudkem. A obecné prohlášení „ejhle člověk“ nevyovídá o tom, zdali je to obraz člověka, který i mě zmateného a vyděšeného může určit a zorganizovat můj život, zdali je to Kristus od Boha pro můj svět, pro mé dny, pro mé výhledy, přestože zbičovaný, nemocný virem, umírající. Má takto vypadat člověk? Amen.

Modlitba

Bože, jsme v období před Velikonocemi a jsme v karanténě. Přemýšlíme o utrpení a smrti našeho Pána a o ohrožení života všude po světě i o tom svém. Dopřál jsi nám svobodu svých dětí, správců stvoření a my k tobě přesto voláme, vstupuj do našich životů a našeho světa tak, jak to můžeš jenom ty, jako Ježíš Kristus. Nemáme kontrolu nad tím, co se na naší planetě děje a nemají ji ani struktury, které jsme si k tomu vytvořili. Hledáme a vytváříme bezprecedentní cestičky, snažíme se být odpovědní, ale o spásu prosíme tebe. Víme, že dílo rukou svých neopouštíš a věříme evangeliu, že ty

máš moc zachránit i to, co už zahynulo. Ze své lásky jsi vzkřísil Ježíše a potvrdil jsi ho jako Krista pro nás. Tvoje konání je takové, tvoje láska ke každému člověku a ke všemu živému se nemění. Prosíme, zastav šíření epidemie na Zemi a uzdrav všechny nemocné. Prosíme, upokoj všechny vyděšené, zabraň panice a bezcitnému chování. Veď všechny k solidaritě a lidské účasti. Ve svém Duchu vysílej ty, kdo mohou pomoci skutkem lásky nebo zdařilým výzkumem léků. Přiveď nás k dobrým, odpovědným modelům chování pro budoucnost lidstva a života na Zemi. Svěřujeme všechny lidi, své blízké i sebe do tvé láskyplné ochrany, Stvořiteli, Posvětiteli i Spasiteli náš. Amen.

A co neumíme vypovědět, vkládáme do modlitby, kterou nás naučil Ježíš: **Otče náš**, který jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuvod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Poslání: Proč se tak trpce rmoutíš, má duše, proč ve mně úzkostně sténáš? Na Boha čekej, opět mu budu vzdávat chválu, jemu, své spáse. On je můj Bůh. Ž 43,5

Požehnání: Hospodin ti požehná a bude tě opatrovat. Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostivý. Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen. Nu 6,24-26

Zapívejte (nebo přečtěte) **píseň 326**